

A zišlo sa ich tolko, že už nebolo miesta ani pred dvermi. A on im hlásal slovo. (Mk 2, 2)

(Andrej Rusnák) Okolo Ježiša sa nahrnulo množstvo ľudí. Aj dnes učí Ježiš v Petrovom dome - v Cirkvi. A učí to isté ako vtedy. Ale zdá sa, že sa k nemu nehrnieme tak ako vtedy jeho súčasníci. Aby však nebolo okolo neho tesno, postavili sme si chrámy. Niekedy je v nich však tolko voľného miesta, až nás to zahanbuje. Čo myslíte, ako sa asi cíti náš Spasiteľ, keď miesto toho, aby sme sa k nemu tlačili, sa od neho odťahujeme, unikáme? Na túto otázku by nám mohol odpovedať každý kňaz, ktorý tu stojí miesto neho.

Zahanbujú nás aj tí z evanjelia, ktorí okrem seba chceli dostať ku Kristovi aj niekoho iného, kto nebol schopný prísť sám. Možno máme aj my niekoho vo svojom okolí, dokonca aj vo vlastnej rodine. Niekoho duchovne nehybného, koho by bolo treba modlitbou predložiť Ježišovi k nohám v silnej viere, že jemu ako Bohu nie je problémom nijaká choroba, nijaký stav.

Náš Spasiteľ opakuje tento zázrak uzdravenia podnes v každej spovedi, pretože túto moc dal pre naše dobro každému kňazovi.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)